WASHINGTON D C

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 25. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 1-го ЛЮТОГО 1950. No. 25. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 1, 1950. VOL. LVIII.

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Дер. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the U. S. of America FIVE CENTS Elsewhere

КОНҐРЕСМЕНИ ЗА ВИРІБ ВОДОРОДНОЇ БОМБИ

Вашингтон, 30 січня. — Провідні конґресмени і найвища влада атомової бомби приготовляють доручення для президента Трумана, щоб він виявив свій погляд, чи треба виробляти водородну бомбу чи ні. З висловів кількох конґресменів пізнати, що вони є за виріб цієї страшливої зброї. Сен. Брайен МекМагон, голова Спільної Конґресової Комісії Атомової Енергії сказав, що він уже передав до відома президента свої особисті погляди на цю справу, хоч ще нема збірного рішення Комісії. Інші конґресмени висловлюють поодиноко свої погляди й не скриваються з цим, що вони обстоюють негайне започаткування виробу нової бомби. До таких належить між ін. сен. Милард Тайдингс, член Спільної Комісії. Він того переконання, що зволікання з цією справою тільки заохочує Совєти до агресії.

Стало звісним, що дотеперішній голова федеральної Комісії Атомової Енергії, Дейвид Е. Лілієнтал, є того погляду, що „треба щось зробити для збалансування оборони," і що це є головна справа при вирішуванні питання, чи виробляти водородну бомбу. Це вважають за перший вияв оцінки Лілієнтала значення нової бомби. Саме про це запитували Лілієнтала провідні військовики ще від жовтня м. р.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЛЕҐІОН ЗА ЗАГАЛЬНИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ВИШКІЛ.

Вашингтон.— Американський Леґіон, висміяв змагання до продовження теперішнього поборового закону для оборони країни і висловив погляд, що треба завести загальний військовий вишкіл. Цей погляд висловив перед палатною комісією збройних сил Майлс Д. Кенеді, директор законодавства Леґіону. Крім того відчитано заяву красвого команданта Леґіону, Джорджа Н. Крейґа, який твердить, що поборова служба перестала бути відстрашаючим засобом для ворога. Навіть, як би її продовжено, то вона дасть тільки недобре вишколених рекрутів на випадок війни, думає Крейґ.

Комісія переводить переслухання знавців над питанням чи продовжити теперішній закон про обовязкову військову службу на три роки. Закон вигасає 24 червня б. р.

СКАСОВАНО ОКРЕМІ ШКОЛИ ДЛЯ РАС.

Іст Сейнт Луїс, у стейті Илиной. — Ніґри й білі студенти сидять разом в одних класах у тутешніх школах — вперше від 85 років. Шкільна рада знесла відокремлення обох рас у шости школах місцевости Іст Сейнт Луїс, з чого скористали досі коло сто ніґрів і прийшли до клас, де були самі чорні 3 білих дітей тільки двоє перенеслися до шкіл, в яких були самі ніґри. Зрештою подія не була нічим замітна, не було демонстрацій ні ворожнечі.

ТЕЛЕФОНІЧНИЙ СТРАЙК ЗАПОВІДЖЕНО НА 8. ЛЮТОГО.

Вашингтон. — Комунікаційні робітники, приналежні до юнії К.І.О., заповіли, що вийдуть на страйк 8 лютого, якщо підприємства не сповнять їхніх домагань. Наперед вийдуть на страйк ті службовики, яким скінчився контракт. Їх нараховують на 100,000 осіб. Усіх телефонічних робітників нараховують 320,000.

ЦИРКОВІ СЦЕНИ НА РОЗПРАВІ ПРОТИ ДЖУДИТ КОПЛОН.

Ню Йорк. — Адвокат Арчибалд Палмер, оборонець обвинуваченої в шпигунстві Джудит Коплон, пробував кількома наворотами викликувати циркові сцени в судовій залі, одначе суддя Сильвестер Райен пригадав йому на потребу пристойної поведінки в суді. Та коли прийшло до переслухання свідка Дейнила Ф. Ґарда, агента Федерального Бюра Інвестиґацій, який слідив за обвинуваченою під час її зустрічей з совєтським інженером Валентином Ґубічевом, співобвинуваченим з нею, суддя згодився на створення сценічної картини, як це було. Ролю Ґубічева прав судовий службовик. Обоє обвинувачені цікаво приглядалися сцені.

ЗАКИДАЮТЬ МОЛОДОМУ РУЗВЕЛТОВІ ВІДСУТНІСТЬ НА КОНҐРЕСОВИХ ЗАСІДАННЯХ.

Вашингтон. — Конґресмен Франклин Д. Рузвелт Мол., син небіжчика президента, якого минулого року вибрано як репрезентанта однієї нюйорської округи, попав під обстріл республиканця Клеренса Бравна з Огайо. Бравн доводив, що Рузвелт як конґресмен не сповняє своїх обовязків, бо не являється на засіданнях палати. Рузвелт у своїй промові в Ню Йорку попередньої суботи закинув республиканцям, що вони стримують в комісії законопроєкт в справі справедливої поведінки супроти всіх робітників при приниманні до праці. Бравн пояснив цю проволоку різними правилами комісії, яких Рузвелт не знає тому, що не являється на половині засідань палати і що за ввесь час він голосував тільки 36 раз від свого вибору в місяці травні м. р.

БІЛИЙ ДІМ ПРИГОТОВЛЯЄ ЯКИЙСЬ КРОК В СПРАВІ ВУГЛЕКОПІВ.

Вашингтон. — У Білому Домі відбулися наради прибічників і дорадників президента для вирішення засобів, якими мав би послугуватися президент для покінчення хаотичного положення в вугляній продукції. Справа проволікається тому, що голова майнерської юнії, Джан Л. Луїс згодився на відновлення переговорів з власниками шахт у середу.

ЗМЕНШЕННЯ КІЛЬКОСТИ ФЕДЕРАЛЬНИХ УРЯДОВЦІВ.

Вашингтон. — З днем 1 січня 1950 р. кількість урядовців, що працюють у федеральних бюрах, була 1,970,000 осіб. Між ними є теж 151,700 осіб, які зайняті замором. Це є на 8,600 осіб менше ніж було 1 грудня 1949 р. і загалом це найнижча кількість федеральних бюрових і інших працівників від квітня 1942 року.

ВІЙСЬКОВА ПОЛІТИКА ЗМАГАЄ ДО ОБЄДНАННЯ З АЛІЯНТАМИ

Вашингтон, 30 січня. — Секретар оборони Луїс Джансон оприлюднив повну програму й ціль краєвої оборони. У ній сказано, що військова оборона змагає до такого стану, в якому наша країна „встоїться або впаде разом" з своїми союзниками.

Секретар оборони виявив, що його департамент працює спільно з департаментом стейту над точним зясуванням ролі, яку Злучені Держави мають грати при виконанні постанов Північно-Атлантійського Оборонного Пакту і додаткового договору про взаємні зобовязання. Заява Джансона була водночас повним звітом для президента з діяльности армії, маринарки й повітряних сил.

АМЕРИКА НЕ МОЖЕ БУТИ ВПОВНІ ГОТОВА ДО ВІЙНИ

Замітний у звіті Джансона уступ, в якому він говорить про готовість Америки до війни. Він пригадує, що Америка це демократія і не нападає на нікого. Вона в засаді йде до війни тільки тоді, коли на неї нападуть. З цієї причини Злучені Держави ніколи не можуть бути вповні готові до війни і виявлять свою готовість аж після нападу. Це є наша недостача, одначе мусимо з нею погодитися як зі слабостями наших союзників, каже секретар оборони.

АЧЕСОН ЩЕ РАЗ ДОМАГАЄТЬСЯ ДОПОМОГИ ДЛЯ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ

Вашингтон. — Секретар стейту Дін Ачесон ще раз звернувся до палатної комісії закордонних справ з домаганням, щоб Південній Кореї прийти з фінансовою допомогою у висоті $60,000,000. Він твердить, що ця республика при допомозі Америки може втриматися проти нападу комуністів з Північної Кореї. Ачесон виявив теж причини, чому він противиться складенні Пляну Маршала для Далекого Сходу. Він казав, що положення на Далекому Сході ще не прояснилося отже годі скласти якісь пляни.

ПАВЛО ЛИСЕНКО КАЖЕ, ЩО СОВЄТИ МАЮТЬ ВОДОРОДНУ БОМБУ

Ню Йорк. — У розмові з Генрі Бекетом, редактором щоденника Ню Йорк Повст, сказав Павло Лисенко, брат совєтського науковця Трофима Лисенка, що Совєти мають всі дані до виробу страшливої водородної бомби. Коли вони її не виробляють, то тільки тому, що думають, що Росія завоює світ без війни.

В інтерву згадано, що Павло Лисенко це визначний український науковець, який приїхав до Америки зі скитальщини і працює для Злучених Держав. В розмові сказав Лисенко, що він є українець і що „російські імперіялісти склали політику пануючої нації супроти України й інших совєтських республик". Вони виславлюють Сталіна і давніших російських войовників, а понижають таких історичних героїв, як українець Мазепа. Як приклад цього згадує Павло Лисенко, що в Інституті Вугіляної Хемії України є затруднених тільки три українці на двісті осіб, які там працюють. „Марксистські імперіялісти відповідальні за положення Росії" заявив Лисенко.

ХОЛОДНУ ВІЙНУ ПОЧАВ СТАЛІН „БРУТАЛЬНОЮ ТЕЛЕГРАМОЮ" ДО ТРУМАНА

Ню Йорк. — На зібранні Товариства Резервових Офіцерів виявив колишній голова Бюра Стратегічної Служби в Швайцарії, Аллен В. Доллес, що початком холодної війни між Росією й Західним світом треба вважати телеграму совєтського премієра Сталіна до президента Трумана в квітні 1945 р. Телеграма була „брутальна", казав Доллес. Її досі не оприлюднено, однак він знає її зміст. У ній Сталін протестував проти мирових переговорів в справі здачі німецьких військ в Італії, а домагався безумовної окупації ворожої території.

ЧЕРГОВИЙ ДОКЛАД В Л. М. КЛЮБІ

Ню Йорк, 31 січня. Управа Літературно - Мистецького Клюбу заповіла на найближчий четвер, 2-го лютого, в своєму приміщенні при 101 Евеню „А" в год. 7-мій ввечорі, свої чергові сходини, на яких проф. Дам'ян Горняткевич говоритиме про „Українські середньовічні церковні малювання на польських землях". Відчит буде ілюстрований відповідними образами.

ВАТИКАН ПОТВЕРДЖУЄ НЕ-КАТОЛИЦЬКІ ОБРЯДИ

Рим, 31 січня. Конґреґація Святої Столиці проголосила вчора правило, на підставі якого обряд хрищення, довершений деякими протестантськими деномінаціями, вважається важним, якщо „в деяких спеціяльних випадках" не можна виказати, що протестантський пастор довершив цю тайну незгідно з правдивим духом Христової доктрини, як її інтерпретує Католицька Церква. Цю постанову проголошено у відповідь на запит американських єпископів, які хотіли авторитетного вияснення, чи можна вважати дійсним хрищення, довершене такими протестантськими деномінаціями як учні Христа, презвитеріяни, конґреґаціоналісти, баптисти і методисти.

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ ОПЕРНОГО АНСАМБЛЮ ПЮРКА

Відомий Український Оперний Ансамбль під керівництвом Богдана Пюрка відбуде тепер своє концертове турне по більших українських громадах. 10-го лютого Ансамбль дасть концерт в Обурн, Н. Й., чергового дня в Сиракюз, а 12-го лютого в Рачестер. Плянується концерти теж в Ню Йорку і Филаделфії. В склад Ансамблю є відомі оперові співаки: Лідія Горн, Наталія Носенко, Ігор Зайферт, Михайло Мінський та Михайло Ольховий.

ПІДОЗРІЛІ СОВЄТСЬКО-КИТАЙСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ В МОСКВІ

ПРИЇЗД СІНКІЯНСЬКОЇ МІСІЇ СКРІПЛЮЄ ПІДОЗРІННЯ ЩОДО СОВЄТСЬКИХ ДОМАГАНЬ

Москва, 31 січня. Сьогодні тут офіціяльно повідомлено про приїзд чотиро-особової делеґації Сінкіянгу, щоб взяти участь в таємних совєтсько-китайських переговорах. Сінкіянг є найдальше на захід висуненою китайською провінцією, що має довгий кордон зі Совєтським Союзом. В дипломатичних колах вважається, що приїзд цієї делеґації є посереднім потвердженням попередніх здогадів і повідомлень про совєтські територіяльні домагання до Китаю. Про них свого часу говорив теж державний секретар Ачесон, заявляючи, що совєтський уряд намагається прилучити до своєї території чотири північно-китайські провінції. Москва тоді заперечила це твердження і його теж відкликав державний департамент. З приїздом сінкіянської делеґації до Москви зв'язується далекойдучі політичні спекуляції, а один зі західних дипломатів в Москві назвав це „дуже інтересним розвитком". В міжчасі з Лондону передано повідомлення московської радіовисильні про визнання совєтським урядом „революційного" вєт-намського режиму Го Чі Мінга в Індокитаю.

ВІДБУДЕТЬСЯ ПОПИС ШКОЛИ ТАНЦІВ В. БАКАДА І О. АВРАМЕНКО

Ню Йорк, 31 січня. Зорганізована минулого року школа українських танців, ведена Оксаною Авраменко і Володимиром Бакадом, заповіла на найближчий четвер, 2-го лютого, свою окрему імпрезу, підчас якої виступлять з пописом теж „наші найменші" учні цієї школи. Імпреза відбудеться в домі УМСА при 215 Вест 23 Стр., в год. 8:30 ввечорі.

5,000 КИТАЙЦІВ ЗГИНУЛО В ГІМАЛЯЯХ, ВТІКАЮЧИ ВІД КОМУНІСТІВ

Ню Делгі, 31 січня. Втікачі з комуністичного Китаю потверджують, що під час втечі від комуністів до Індії в Гімаляйських горах згинуло поверх 5,000 китайців, головно з провінції Сінкіянг (китайський Туркестан). Підозрівають, що кількість цих жертв йде в десятки тисяч. Рівночасно з усіх кінців опанованого большевизмом Китаю повідомляється про страшний голод і терор, жертвою яких кожного дня падають нові тисячі китайців.

ТІЛЬКИ АМЕРИКАНСЬКА ДОПОМОГА МОЖЕ ВРЯТУВАТИ ФОРМОЗУ

Тайпеї, 31 січня. Лоріс Креґ, адміністратор Програми Господарської Співпраці для Формози, вважає, що тільки американська фінансова і господарська допомога може врятувати цей стратегічний острів від економічного заломання та від комуністичної інвазії. Згідно з його обрахунком, Формоза потребувала б около 3,500,-000 долярів американської допомоги місячно.

ЗАХОПЛЕННЯ БЕРЛІНА ПЕРШОЮ ЦІЛЛЮ СОВЄТІВ В ЕВРОПІ

ГЕН. ТЕЙЛОР ОСТЕРІГАЄ АЛІЯНТІВ ПЕРЕД НОВИМ НАСТУПОМ СОВЄТІВ.

Берлін, 31 січня. — Американський командант Берліна, ген. Максвел Д. Тейлор, вважає, що захоплення і повне опанування Берліна є головною безпосередньою ціллю европейської політики Совєтів, та остерігає західних аліянтів, щоб вони були приготовані на всі можливі совєтські атаки в найближчій будучності. Ген. Тейлор вважає, що холодна рішучість аліянтів заохотить теж німців до витривалости та рішучого спротиву. Він передбачує можливість нової бльокади й постійних труднощів комунікаційних для західних секторів. Дотеперішні спостереження, згідно з твердженням ген. Тейлора, безсумнівно виявили, що повне опанування Берліна, цего „західного боляка" за совєтською залізною заслоною, Совєти вважають передумовою успіху своїх дальших агресивних плянів в Европі. Рівночасно з новим наступом на західні сектори Берліна, Совєти організують нову акцію теж для здобуття відповідних впливів в Західній Німеччині, користуючись при цьому, облудними гаслами про „об'єднання". Не виключається теж можливости, що нова совєтська акція в Берліні і західній Німеччині є черговим совєтським маневром, щоб відвернути західну увагу від інших „запальних місць", хочби Юґославії, подібно як минулого року ця сама метода послужила Совєтам для відвернення західної уваги від Китаю, що нині вже в цілости є до розпорядження Совєтів.

ФРАНЦІЯ ПІДПИСАЛА ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДОГОВІР З НІМЕЧЧИНОЮ.

Париж, 31 січня. — Представники Франції і Західно-Німецької Федеративної Республіки підписали тут вчора новий торговельний договір, який передбачує товарообмін між обома країнами на загальну суму 300,000,000 долярів протягом найближчих шістьох місяців. Французьке міністерство закордонних справ заявило, що приблизно 60% всіх товарів будуть вільні від будької державної контролі. Переговори в справі цего договору тривали два місяці і сам договір започатковує нову фазу у французько-німецьких стосунках.

ПЕРШИЙ ЗИМОВИЙ ВИПРОДАЖ ТОВАРІВ В НІМЕЧЧИНІ.

Франкфурт, 31 січня. — Торговельні магазини з Західній Німеччині почали вчора перший від 1939 року зимовий випродаж товарів, зменшуючи ціни на одну третю, а в деяких випадках навіть на половину. Натовп перед склепами був такий великий, що в деяких випадках повибивано вікна. Для характеристики теперішнього положення в Німеччині може послужити таке порівняння: німецький робітник заробляє пересічно 50 до 70 марок тижнево. За це він може купити: пальто, костюм, капелюх, пару шкіряних черевиків, скарпетки, сорочку, краватку, светер і рукавиці. Товарі, очевидно, не є найкращої якости, проте, порівняння є неомильною ознакою нормалізації стосунків. Біля двох мільйонів безробітних це вже інше діло.

БРИТАНІЯ ЗАКЛЮЧИЛА ДОГОВІР ЗІ СКАНДИНАВСЬКИМИ КРАЇНАМИ.

Париж, 31 січня. — Стафорд Крипс, британський канцлер скарбниці, і міністри закордонних справ Норвеґії, Швеції і Данії підписали тут вчора спільну декларацію про їхню інтенцію робити всі можливі заходи для встановлення якнайтіснішої господарської співпраці між їхніми країнами. Тим самим обговорюваний вже від довшого часу англо-скандинавський фінансовий союз, відомий під скороченою назвою „Юніскан", став довершеним фактом. В рямках цього договору підготовляється цілий ряд спеціяльних договорів щодо товарової виміни, злагіднення торговельної контролі й обмежень, нормалізації валютової виміни і цілий ряд подібних передумов якнайтіснішої господарської співпраці.

ПЕРЕДВИБОРЧА БОРОТЬБА ЗА РОБІТНИЧІ ГОЛОСИ В БРИТАНІЇ.

Лондон, 31 січня. — Обидві головні британські партії, лейбуристська і консервативна, в своїй передвиборчій кампанії роблять головні заходи, щоб здобути для себе голоси зорганізованого в трейдюніях робітництва. Консервативні обіцяють, що негайно після перемоги у виборах вони скличуть конференцію трейдюнійних представників, щоб дати їм більший голос в державних справах, як теж змагатимуть до найповнішого порозуміння і співпраці між робітниками та працедавцями. Лейбуристи остерігають робітників перед обіцянками консервативних, представляючи їм свою соціялістичну програму.

БРИТАНІЯ ПРОТИ СПААКА НА ПОСТІ АМБАСАДОРА ЕВРОПЕЙСЬКОЇ РАДИ ПЛЯНУ МАРШАЛА.

Париж, 31 січня. — Британія висловилася проти призначення бельгійського державного мужа, Поля Пенрі Спаака, на пост політичного амбасадора Европейської Ради Пляну Маршала, не виступаючи проти самого посту, як такого. Причиною цього становища британського уряду мала б бути одна стаття Спаака, надрукована в одній консервативній газеті та в якій критикується британську закордонну політику.

ОБЛАВА НА „НЕО-ФАШИСТІВ" В РИМІ.

Рим, 31 січня.— Римська поліція перевела вчора велику облаву на осіб, підозрілих в „нео-фашизмі". Заарештовано около 140 осіб і місцева тюрма аж дрижить від фашистівських пісень. Рівночасно поліція повідомила про знахідку високо експльозивного матеріялу та дві ручні гранати в безпосередньому віддалені від совєтської амбасади.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ІНДІЯ РЕСПУБЛІКОЮ

Індія є вже на ділі малощо не три роки вільною країною і це мабуть було причиною, що мало присвячено уваги події з минулого четверга, коли там відбувалось формальне проголошування індійської республіки. Індійські націоналісти вибрали нарочне спеціяльний день 26 січня на цю історичну подію, щоб тим звязати її тісно з таким самим днем з-перед 20 років, коли то Індійський Національний Конгрес виніс постанову, що Індія має стати цілком вільною і самостійною, себто незалежною від британської влади. Нового президента, яким став адвокат д-р Р. Прасад, відомий з довголітньої боротьби за незалежність, заприсяжено з великою церемонією, згідно зо старими гіндуськими ритуалами та пишнотою, якою могли давніше повеличатись хіба найбільші потентати. Свою промову виголосив він гіндуською мовою, себто офіціяльною, вітаючи населення країни, яких 320,000.000 людей, що говорять різними мовами, з яких 15 визнано головними. Взагалі так виглядало, що народини Індії як республіки зааранжовано на такий лад, щоб виглядало, що країна цілковито зліквідувала чуже панування й вернула до часів своєї давньої незалежности і слави. Одночасно заманіфестовано, що країна стала модерною державою із конституцією, яка гарантує усі свободи.

Мабуть ніхто не в силі передбачити усіх наслідків цієї події. Одне певне, що сама вона є епохальною хочби в тому значенню, що ліквідує британську імперію старого типу. Але вона може глибоко заважити і на дальшій історії світу.

Індія дістала свободу і незалежність. Тим самим на її владу спала тепер виключна відповідальність за нужду, а вона там дуже велика. Нова влада думає про суспільні реформи категоріями сторонників британської Партії Праці, але мусить спершу боротись з неграмотністю, фанатизмом і релігійною кастовістю, хоч ту останню формально ніби вже зліквідовано. Негру, Прасад та ті, що тепер при владі, це ученики Ганді, що згинув з рук фанатиків. На тому атентаті не скінчилось, бо гуртуються нові кадри подібних фанатиків, що йтимуть проти своєї влади, з цеї чи іншої причини. Іншими словами нова Індія стоїть перед дуже важкими проблемами домашнього характеру, соціяльного й економічного, від розв'язки яких залежатиме спокій і розвій країни, а навіть й її свобода. А є такий її ворог, що тільки чигає, щоб похитнулась нога цій владі. Він не в Лондоні, а в Москві. Він уже навіть посилює свою пяту колону в Індії й незабаром ми готові почути дещо більше про акцію тамошніх комуністів. Є чого побоюватись теж і з цього боку, що Негру постійно займає угодове становище супроти Москви. Він теж добачував довго в комуністичному поході в Китаю „нові демократичні сили". Тепер Індія уже майже сусідує з тими „демократичними силами", які добираються вже до Індо-Китаю, а скоро — по відповідній підготові з боку „п'ятиколонників — підуть на приказ Кремля „визволяти" ще й республіканську Індію.

Такі думки насуваються з нагоди народин нової республіки. Якщо б нові сотні мільйонів зазнали долі Китаю, то що тоді було б з рештою світу?

ФАЛЬШИВІ ДОКУМЕНТИ

Перед святкуванням тридцятьдругої річниці большевицької революції видала совєтська амбасада у Вашингтоні спеціяльне число Інформаційного Бюлетеня СССР і порозсилала його по всіх усюдах, між тим теж і до шкільних бібліотек. Та зараз появились вісті, що деякі шкільні влади казали викинути цей Бюлетень із шкільних бібліотек, а були і такі, що казали його спалити. Палення книжок це незвичайне явище в Америці. Тому зараз взялися точно провірювати зміст цього Інформаційного Бюлетеня і знайдено в ньому такі „інформації", які серед культурних людей вважаються тільки звичайною фальсифікацією.

Редактори згаданого спеціяльного числа Бюлетеня помістили в ньому фотографічні знимки чотирьох найважливіших постанов першої совєтської влади для прикладу, як Совєти побиваються „за мир", „за землю для селян", „за добробут" і за „національну свободу". Побіч світлин поміщені витяги тих постанов в англійськім перекладі, одначе в англійськім тексті пропущені або змінені не тільки деякі місця, які містяться в російських світлинах, але й цілі уступи, головно такі, які можуть послужити доказом, що большевики що іншого ухвалюють, а що іншого роблять. До того російський текст був зроблений так течитко, що його треба було досліджувати побільшаючим шклом.

Щойно після дбайливого порівняння російського оригіналу з англійським перекладом знавці переконалися яка є справжня різниця між оригінальним текстом і перекладом. Вони наводять з Бюлетеня чотири приклади незгідности між оригіналом і перекладом. Так ухвала совєтської влади про мир з 26. жовтня 1917 р. в російським оригіналі каже, що за нарушення миру треба вважати анексію або загарбання чужої території або й уряду. „Під анексією або загарбанням чужинної території або уряду, згідно з правним розумінням демократії взагалі і робітничої кляси зокрема, треба вважати всяке включення малої або великої національности якоюсь великою або могутньою державою без ясного, певного і добровільного вияву згоди і бажання слабої національности; без огляду, коли таке насильне включення наступило; без огляду як це сталося і без огляду як відсталою є нація насильно прилучена або затримана в кордонах (більшої) держави; вкінці без огляду на те, чи та велика нація положена в Европі чи в далекім краю за морем.

„Якщо будь-яку націю задержано насильно в кордонах якоїсь держави, і якщо цій нації всупереч її висловленому бажанню — все одно, чи це заманіфестовано в пресі, чи на національних зібраннях, чи на партійних сходинах, чи шляхом протестів та повстань проти національного поневолення — не дано права вирішити форму свого державного життя через свобідне голосування, цілковито вільне від присутности війська держави, яка загарбує або є сильніша і без найменшого натиску, тоді прилучення тої (слабшої) нації сильнішою нацією є анексією, а це значить загарбанням силою і насиллям".

Ця постанова, яку передаємо у перекладі з англійської мови, є означенням права самовизначення народів, яке було визнане совєтською владою в самих початках, а якого Совєти в практиці цілком не придержуються. Американські газети, що звертають на це увагу, рівночасно вичисляють, які чужі землі Москва загарбала, скільки державних народів поневолила. Тут приходиться завважити, що все це відноситься головно до часів вибуху другої світової війни й по ній, але нема ніякої згадки при загарбування і поневолювання зараз по першій світовій війні, себто нема згадки за напад на Українську Народну Республіку. Теж і найновіші московські анексії, коли мова про українські землі, представляється в такий спосіб, неначе це сталася кривда Польщі, Румунії чи Чехословаччині, коли скривджені тут виключно український нарід і Україна, а ніхто інший. Оті речі треба нам постійно вияснювати, між іншим і річевими дописами до преси, яка про це пише, а теж і іншими способами, бо ця баламута шкодить українській справі, а ще більше може пошкодити пізніше.

Вертаючи до пофальшувань, яких повно в згаданім Бюлетені, згадується ще фальшування рішень совєтської влади з 26 жовтня 1917 року про земельне вивласнення, зокрема щодо земель козаків та селян.

Ще гірше пофальшований текст з постановами Третього Все-Російського Конгресу Совєтів з 17 січня 1618 року. В англійському тексті сказано, що цей Конґрес признає право законодавства „Конституційному Зібранню", хоч це сталося після того, як большевики перевели фальшовані вибори до Конституційного Зібрання восені 1917 р. Таксамо в англійському тексті нема поданої Декларації Прав Народів Росії з 16 листопаду 1917 р., в якій між ін. говориться про право народів встановляти свою владу дорогою свобідного вибору, включаючи навіть вибір генералів у війську.

Отже з усього виходить ясне, що Інформаційний Бюлетень СССР містить пофальшовані документи совєтської революції.

Микола Чубатий.

Проф. Бирнгем про упадок комунізму

I.

На днях появиться в продажі книжка професора Джеймса Бирнгема під заголовком „Надходяча Поразка Комунізму" (James Burnham: "The Coming Defeat of Communism", яка мабуть буде першим твором американця, що найбільше реально підійшов до справи комунізму та до тої катастрофи, що комунізм приніс десяткам народів східної Европи. Книжка ця характеристична ще й тим, що це перший раз американський автор самочинно, тільки на підставі своїх дослідів української справи ставить справу визволення України як одну із передових справ нинішної світової політики, а український революційний рух як один із передових чинників в поваленню світового комунізму. Поява нової книжки проф. Бирнгема для українця тим симпатичніша, що в попередних своїх творах теж сильно протикомуністичних, зокрема в своїм творі з перед двох літ "The Struggle for the World", автор не давав майже ніякої ваги справі України. Нині в рамці своєї протикомуністичної концепції автор ставить Україну на першому місці.

З симпатика комунізму став його лютим ворогом.

Насамперед кілька слів про самого автора. Проф. Джеймс Бирнгем є професором філософії на Ню Йорк Юніверситі. Колись в молодих своїх літах сам прихильник теоретичного комунізму стрінувся з комуністичною дійсністю в Росії, зачинає скоро переходити еволюцію, що завела його в ряди найбільше непримиримих ворогів совєтського комунізму. В своїм попереднім творі з перед двох літ „Змагання за Світ" він висказує оригінальний погляд, що війна поміж світом комунізму, веденим Совєтами та поміж світом демократії, веденим Злученими Державами ведеться вже від 1944 року, відколи зударилися ці дві сили на терені Греції. Війна ця ведеться дальше оригінальними, невідомими досі в історії способами. Одна та друга сторона мобілізує свої сили до остаточної розправи, до якої прийти мусить. Вона принесе по думці автора найновішого твору „Надходяча Поразка Комунізму" невідкличну поразку комунізму. Своїм знанням комунізму та своїми студіями справ східної Европи повязаних російським комунізмом, проф. Бирнгем вибився серед американських авторів на одного із кращих знавців комунізму та справ східної Европи.

Знищення комунізму головною ціллю свобідної демократії.

В своїй останній книжці автор є зовсім свідомий труднощів в боротьбі з комунізмом. Він висказує багато дуже терпких та критичних уваг на тему американської політики супроти Совєтів — її хитання, деколи навіть наївний пацифізм. Одначе, по його думці, головна напрямна американської політики вже тепер йде в правильним напрямку. Політика Америки мусить стати ще більше динамічною і безкомпромісовою, щоб осягнути одиноко для Америки ціль — знищення комунізму.

Засадничою тезою проф. Бирнгема є ця правда, що немає можливости співіснування демократичної та комуністичної системи у світі. Цю правду зовсім ясно розуміють большевики, дарма, що від часу до часу для політично-тактичних рацій кидають фрази, що таке співіснування тих двох діяметрально противних світів є можливе. Це все є тільки димна заслона, поза якою Кремль підготовляє знищення демократичного порядку на світі, з американською системою включно.

Ця правда ще донедавна зовсім була незнана американцям, вона стає нині щораз більше очевидною для провідних американців. Автор вірить, що в недалекім часі кромі пятої колони комуністів всі американці освідомлять собі одну правду, що ціллю американської політики може бути не що друге, тільки знищення комунізму. Стане ця правда основою американської політики так всякі мирові конференції з большевиками мусять бути перервані як безцільні, бо на ніякій конференції большевики ніколи не хотіли мира, себто компромісового вирівнання різниць з Америкою та світом демократії, тільки їх знищення. Ясність своєї остаточної цілі по боці большевиків а неясність своєї цілі по стороні американців, була головною причиною, що на всіх конференціях большевики виходили все побідно, забираючи під свій вплив одну країну за другою всупереч ясно виявленій волі подавляючої більшости населення.

Большевики нині на ділі на цілій лінії ведуть вже війну з Америкою не тільки на терені самої Америки через свою пяту колону, але також на цілім світі. Вони з тим навіть не криються, бо радія совєтські ведуть проти Америки таку саму ворожу кампанію, яку вели вороги поміж собою в часі останньої війни. Війну проти світа демократії ведуть большевики динамічно, дарма, що їх сила не стоїть в ніякій пропорції до їх великого розмаху та ризика.

Слабі місця Совєтів.

На ділі большевицький світ не є такий сильний, як виходило б з його динамічної атаки на світ демократії. Економічно большевицький бльок слабий. Совєтська Росія є тільки малою частиною економічної та індустріяльної сили Америки. Дальше саму совєтську імперію **розсаджують національні визвольні рухи, яких досі ніхто не брав під увагу.** На першому місці автор ставить український визвольний рух, що стає слабою стороною Совєтів. „Мільйони українців — пише Бирнгем — були готові повитати німецьку райхсверу як визвольну армію, одначе остаточно їх відштовхнула непочитальна політика Гітлера супроти України. По війні большевики знову заняли Україну. Там ще нині Українська Повстанча Армія оперує проти большевиків".

Комуністи, каже автор, старалися представляти Росію як одну історичну цілість а визвольні боротьби народів Кавказу та України як внутрішні домашні війни. „Майже весь несовєтський світ, з вимкою нечисленних збігців, вчених та спеціялістів, дивилися на Совєтський Союз, як колись дивилися на Російську імперію, „як на одну націю" стверджує тепер проф. Бирнгем, хоч так не є.

Слабістю Совєтів є їх велика централізація, що на випадок стріляної війни, що розриває комунікацію, мусить вести до повного хаосу. Автор переконаний, що червона армія більше спосібна до дефензиви ніж до наступу, тому він сумнівається навіть чи на випадок вже явного зудару большевики посунулися б на захід. Нині Совєти є слабі та можна їх заатакувати на різних їх слабих відтинках, одначе — проф. Бирнгем слушно переконаний — що час працює для Совєтів і кожен рік приносить скріплення їх сили, тому Америка повинна рішитися на отверту війну й то тепер, можливо найскорше.

Щоб мати успіх, Америка мусить своє дефензивне наставлення супроти Совєтів, дотеперішню тактику тільки спинювання комунізму негайно переставити на інші рейки — на наступ на комуністичний світ використовуючи всі сили для поконання комунізму.

(Докінчення буде).

Copyright by the Author.

7)

Роман глянув у бік виходу. Але нікого там уже не було, крутилися тільки оборотні двері, — якийсь мужчина в чорному одязі зникав за ними.

— Марта? — здивувався в свою чергу Роман. — Що вона тут робила б, так пізно! Пів до третьої, — сказав поглядаючи на наручний годинник. — Мабуть тобі привиділося, вона ж не звикла ходити по ночах. І з ким би?

— Не знаю сама, але тямлю, що в неї буряковкої барви капелюшок, з чорними перами, і сивий жакетик. А втім, правда, — хто її може заборонити сюди приходити?!

Роман знизив раменами і вони вийшли. Таксі, закликане, приїхало і Роман подав адресу Ганки, щоб її відвезти додому.

**

Не пройшло й мінути після їх відходу, як трьох мужчин, що розмовляли по-німецькому, вийшло з брами готелю Жоржа. Один, високий, з довгою головою, пристанув запалити люльку. На його колегу війнуло міцним, запашним тютюном.

— Но, — сказала довга голова. Що ж ви думаєте завтра робити, пане Ікс?

Пане Шульце! — відповів невдоволено запитаний. — Скільки разів я вас прохаю не називати мене так! Я називаюся Бахес, Роберт Бахес.

Третій засміявся. Він мав, видко було, добре в чубі і така дракiвка між обома його колегами, мабуть, справляла тепер йому втіху.

— А ви чого смієтеся, пане Курц? — кинув йому злісно власник довгої голови. — Як буде колись треба піти на нічну роботу, а ви будете такі заляті, то не то до замку в дверях, а й до власного носа ключем не вцілите.

Пан Курц нагороїжився.

— Пили ж усі, не тільки я...

Шульце махнув безнадійно рукою, мовляв, що з таким поробиш! Вони пішли пішоходом. За хвилину Шульце знову звернувся до пана Ікса, чи там Бахеса.

— Чи ви певні в тому, що ви перше казали? Не помиляєтеся?

Ікс мотнув головою і пристанув.

— Це напевне він, Борисов, з совєтського консуляту! Я зумисне на равті приглядався докладно до всіх з оточення консула, — так, це напевне він. Але не в тому справа. Як я казав, та пані, що була з ним, це асистентка інженера Жученка. Я бачив її в лабораторії. Не знаю в якій ролі вона була з ним, — проте маю всі дані припускати, що совєти вже порядно взялися до роботи, коли один з їхніх людей уже нав'язав таку близьку знайомість з інженеровою асистенткою. До жінки треба тільки вміти підійти, а виспіває вам все, що знає!.. А знаєте та баба, певне, не одне! Все це показує, що ми мусимо спішити, бо нам заберуть ласий кусок з-перед самого носа!!

— Чорт, — просвистав крізь зуби Шульце. — Кожна година варта золото! А ми запізнилися з приїздом цілі два дні. І все через вас! — і він з докором поглянув на Курца.

Курц у свою чергу з неменшим докором поглянув на Шульце.

— Чи ж я вас затримував тоді подорожі в Варшаві? Правда, я один день трохи загуляв, але зате ви — на другий. Не могли ж ви тут одного дня, що й я? Тоді ми були б стратили тільки один день!..

Шульце тільки сплюнув крізь зуби і взявся ще з більшим запалом сати свою, з золотою опарвкою, люльку.

— Завтра треба приступити до акції, — сказав він з рішучістю. — Найбільше інтересує нас те, наскільки поступили досліди того інженера, себто чи варто їх добувати;подруге, чи вони вже переняті в якусь конкретну форму; — записки, формули. Це найважніше, бо, коли б ми навіть дістали цілу бочку тієї його нової бензини, це завдаватиме тільки мороки, бо не знати, як скоро зможуть у нас віднайти її склад. Маємо, фактично, дві перепони на дорозі до мети: скритість інженера і — зазіхання чужих агентів. Я ще скажу: дай Боже, щоб ті большевики, яких ми бачили, були єдині! Надто воно ласий кусок, щоб ним не зацікавилися всі ті, хто може з цього скористати!

— Французи вже приїхали, — вкинув Бахес. — Розбили свій табор у готелі „Імперіяль". Портієрові я вже дав у руку, — але покищо нічого цікавого не довідався... Англійці — замовили кімнату там само.

Умовилися, що зійдуться переговорити вранці передполуднем. Бахес попрощав своїх двох колег і, закликавши авто, казав себе везти додому. А обидва панове завернули назад, до готелю, в якому мали свої кімнати. Було вже пізно, небо починало блїднути, і став повівати вранішній холод.

— Таки завтра треба буде почати й нам щось робити — сказав Курцові Шульце. — Отже це він був у ресторані, а та з ним — то його наречена. А хто той добродій що сидів з ними?

— Бахес каже, що його перший раз бачить. Може батько тієї панночки?

Шульце махнув рукою:

— Завтра довідаємося!..

І він позіхнув на ввесь рот, аж Курцові скривило губи від непереможного бажання зробити й собі те саме...

(Дальше буде).

ВІСТІ з Н.Т.Ш.

Наукові Засідання

Дня 17 грудня 1949 відбулась чергова доповідь із серії доповідей в НТШ, яку виголосив **д-р Домбровський** п. н. **„Геродотова Скитія"**.

Доповідач подав спершу загальну характеристику Геродотової Скитії. Скитія Геродота, як четверта книга його Історії являється найкращим описом земель України з 5-го століття перед Хр. В наслідок грецької колонізації північного побережжа Чорного Моря, ввійшли українські землі дуже скоро, бо вже десь у Гомеровій добі, в круг заінтересовання синів античної Геллади. Найбільше місця присвячено в цьому творі історії походу перського царя Дарія на скитів, який за описом батька історії мав закінчитися невдачею персів.

З історичним матеріялом Геродотової Скитії вяжеться стисло етнографічний, отже опис поодиноких народів цієї території, їхніх звичаїв, культури, тощо. Майже всі дослідники погоджуються з тим, що етнографічний матеріял Скитії являється найціннішою частиною твору, яка до сьогоднішнього часу є предметом дослідів учених. Третьою вкінці частиною твору є географічний опис Скитії від Дунаю до Волги, який виказує, що хоча Геродот багато більше знав про ці землі від своїх попередників, то одначе досить у ньому недокладностей і невірности. Головно гідрографічна частина твору є слаба. Геродотова Скитія все ж таки являється в цілости першокласним як на той час і обширним джерелом до праісторії України.

В дискусії над цією доповіддю забирали слово: проф. Ковалів, д-р Олесіюк, д-р Січинський, Проф. Чубатий, інж. Нововірський, проф. Шугаевський.

Наукове засідання дня 31-го грудня 1949 р.

Предметом засідання була доповідь проф. **Григорія Махова** на тему: **„Природа України в передісторичні часи та її вплив на господарське життя".**

Автор, який живе в стейті Мишиґен, не міг прибути, тому просив, щоб його реферат прочитати. Реферат займався геологічними та поверхневими перемінами в Україні в Четверторядну Геологічну Добу, зокрема в епоху ледняковоі доби. Клімат України тоді кілька разів мінявся і рістня мінялася теж відповідно до клімату. Коли в Україні появився чоловік, то клімат був дуже теплий, а Україна аж по море Чорне була покрита лісами. Людина своєю агрикультурною господаркою спиняла в деяких просторах поширювання та утривалення лісу. Автор виказує кілька характеристичних черт господарки в ці доісторичні часи.

В дискусії забирали голос: проф. Чубатий, д-р Олесіюк, д-р Домбровський, та проф. Січинський.

Організація бібліотеки НТШ.

Американський Відділ НТШ в Ню Йорку звертається до всіх дійсних і звичайних членів, членів прихильників та всего громадянства подати список друкованих наукових праць та важніших творів української літератури, що їх мають вони у своїх приватних бібліотеках.

В приміщенні НТШ в Ню Йорку виготується картотеку каталог цих творів з зазначенням, у кого знаходиться зазначена книжка. В цей спосіб Відділ НТШ хоче мати реєстр наукових праць та українських літературних творів з метою допомоги нашим науковцям користати з українських книжок, що знаходяться в приватних бібліотеках на терені ЗДА.

Розуміється, що книжки можна буде позичати тільки за згодою власника та за порукою Виділу НТШ. При тому Виділ НТШ звертається до всіх дарувати Товариству книжки для бібліотеки Товариства. Справа розбудування бібліотеки при американському Відділі НТШ дуже важна з огляду на те, що фундаментальну бібліотеку НТШ у Львові забрала большевицька влада, а її тзв. спецвідділ з певністю поницив книжки, ворожі рядянському режимові. А треба зважити, що майже всі довоєнні українські видання є „ворожі" рядянській владі в Україні. Відповіді слати на такі питання: Автор, заголовок твору, місце і рік видання та число сторінок.

Ювілейна Академія НТШ в Шікаґо.

Заходами української громади міста Шікаґо відбулася в дні 15 січня ц.р. Ювілейна Академія для вшанування 75-ліття праці Наукового Товариства ім. Шевченка. Свято завдяки солідній підготовці Ділового Комітету та високо мистецькому виконанні поодиноких точок виконавцями програми робило гарне враження. Виділ НТШ складає оцим щиру подяку всім виконавцям мистецької частини Свята, а зокрема за видатну участь в успіху цього ювілею провідникам шікаґовської громади п. Іванові Дужанському, голові Ліги Амер. Українців та інж. Степанові Куропасеві.

Академічні вечорі НТШ в Ню Йорку.

Наукове Товариство НТШ займається не тільки дослідженням чистої науки, але також дбає про те, щоб вона дійшла в простій і ясній формі до широких мас народу та помогла оформити їх світогляд. Тому в найближчих місяцях будуть відбуватися кожної неділі від 4. години після полудня в домівці Братства УССів в Ню Йорку при Евеню А на перехресті 7-ої вулиці Іст, ч. 101, 1-ий поверх:

Академічні вечорі з викладами на актуальні теми та дискусіями, в яких повинні взяти участь усі українці. Вступ за добровільними датками. І так, в неділю 5-го лютого буде Інавґурація Вечорів — М. Чубатий, а після неї виклад на тему „Назва України" — В. Січинський.

В неділю 12. лютого виклад: „Як повстає та як живе нація" — М. Стахів.

В неділю 19. лютого: „Майбутнє американсько-української молоді" — М. Чубатий.

В неділю 26. лютого: „Весна народів" та галицьке відродження — В. Лев.

В неділю 5. березня: „Світогляд Т. Шевченка" — М. Шлемкевич.

В неділю 12. березня: „Краса й сила Шевченкової поезії" — К. Кисілевський.

В неділю 26. березня: „Культура й цивілізація" — П. Ковалів.

В неділю 2. квітня: „Вітаміни та їх роля в людському організмі" — Р. Осінчук.

В неділю 16. квітня: „Матерія та життя у всесвіті" — В. Калина.

В неділю 23. квітня: „Чим жив і за що боровся наш нарід у давних часах?" — К. Кисілевський.

В неділю 30. квітня: „Геополітичне значення України" І. Біланюк.

В неділю 7. травня: „Початки й розвиток леґіону У.С.С.-ів" — Н. Гірняк.

В неділю 14. травня: „З минулого українського права" — Я. Падох.

ПРОГОЛОШЕННЯ

ОБ'ЄДНАННЯ РЕПРЕСОВАНИХ УКРАЇНЦІВ З-ПІД СОВЄТІВ

Ми — українці, бувші переслідувані й репресовані большевицько-совєтською терористичною диктатурою за свої політичні й релігійні переконання, що знаходимось тепер на вільній землі Вашинґтона і користаємось з благ американської демократичної конституції та діємо в її рямцях, вважаємо за свій невідкличний обов'язок через нині створене Демократичне Об'єднання Бувших Репресованих Українців з-під Совєтів (скорочено — ДОБРУС) викривати перед цілим демократичним світом і американським народом облудність і фальш большевицько-совєтської пропаганди про свободу і добробут народів у системі комуністичного тоталітаризму. Ця система, як соціяльно-політичний комплекс, в своїй понад тридцятилітній практиці, на тлі руху цілого прогресивного людства до світового миру, співпраці народів і справедливого соціяльного ладу, ствердила себе як явище глибоко реакційне і протилюдське. В цій системі модерного рабства під вивіскою „Союзу Совєтських Соціялістичних Республік", до якого силою воєнної інтервенції „приєднано" і Україну, всі менші й більші нації позбавлені елементарних умов національно - державного існування, а кожна людина зокрема позбавлена всіх людських прав і свобід. Тому протягом всього часу окупації український нарід спільно з усіма народами, підбитими комуністичним терроризмом, стоїть у непримиренно ворожій позиції до існуючого ладу й активно, користаючись універсальними засобами, прагне до революційного знесення цього тоталітарного режиму, режиму національного поневолення, соціяльного рабства й винародовлення.

Діючи згідно із законами і звичаями ЗДА та з світлими традиціями американської зовнішньої політики, яка гарантує народам самостійно вирішувати свою державну долю, ДОБРУС визнає своєю головною платформою ідею демократії, що її правдиве і послідовне здійснення в світі означає таком державну суверенність України в сім'ї вільних народів світу.

Змагаючи до здійснення ідеї демократії в Україні, в своїй повсякденній громадсько-політичній діяльності, непохитно застосовуватимемо принцип демократизму та рішуче засуджуватимемо практику і пропаганду серед українського загалу ідей комунізму, фашизму, нацизму чи іншого тоталітаризму й вождівства, історично шкідливих і чужих українському народові, а також співпрацюватимемо зо всіма прогресивно-творчими силами демократичного світу.

Виходячи з цих позицій, стоїмо за всебічну підтримку національно - визвольних змагань українського народу і єдиного легально - легітимного носія української державницької традиції нині, яким є перебуваючий тимчасово на чужині демократичний уряд останнього періоду української державности — Української Народньої Республіки. Разом із Українською Національною Радою, як українським демократичним передпарляментом до часу визволення України, вважаємо його єдиним українським державно-політичним центром, якому прирікаємо свою всебічну моральну й матеріяльну підтримку.

Закликаємо всіх українців у ЗДА, що були фізично і морально переслідувані Совєтами, ширити ряди нашого Об'єднання та, згідно з тимчасовим Статутом, розгортати активну діяльність на місцях.

Президія Організаційних Зборів ДОБРУС-у

Ню Йорк. Січня, 22 дня, 1950 року.

—o—

У всіх справах, зв'язаних з діяльністю ДОБРУС-у листуватися на адресу:

Iwan Dubynec,
6904 Hull Ave., Maspeth, L. I., N. Y.

ГОЛЯНДСЬКА ПРЕСА ПРО АБН І УПА

Світова преса починає чимраз більше та об'єктивніше писати про визвольні змагання поневолених Москвою народів. Одно з замітніших місць займає тут голяндська преса. В тижневиках різних політичних напрямків можна часто читати статті, в яких автори правдиво підходять до проблем східньої Европи та підсов'єтської Азії. Як доказ може послужити редакційна замітка щоденника „Де Тільбургсе Курант" до серії статей про АБН та УПА, де дослівно пишеться:

„Через кілька років належить друга світова війна до минувшини, однак, нажаль, не можемо говорити про цілковитий мир. В дійсності не розв'язано ще проблем населення східньої Европи та підсов'єтської Азії, які попали під совєтсько-російське панування."

Говориться про Совєтський Союз, що в границях цієї держави страдають різні (перед поневоленням самостійні, від нікого незалежні) народи, які боряться віками за відзискання цієї незалежности. Подумаймо лише про Україну, Білорусь, народи північного Кавказу, балтійські народи, Туркестан і т. д. Всі вони упали жертвою московського імперіялізму, який під претекстом перебудови світу на комуністичний лад, опановує щораз нові країни.

Всі ці поневолені народи боряться за свободу не тільки проти комунізму, як такого, але також проти імперіялізму. Вони хочуть визволитися не лише від комунізму, але взагалі від всякої окупації, якого виду вона не була б. Бо всякого роду імперіялізм загрожує власне світовому мирові. І тому, щоб запевнити світові мир треба вперше вернути незалежність всім поневоленим народам.

Згадані серії статей появляються під заголовком та кличами: „До боротьби проти комунізму, — як теж російського імперіялізму!" Перша стаття присвячена АБН.

Більше коштів на будівництво шпиталів

В Конґресі уже панує загально визнана думка про те, що треба знайти способи забезпечити всіх американців однаковою медичною допомогою, проте, існують гострі розходження в методах і розмірах державної допомоги у цій справі. Через ці розбіжності Конґрес підчас останньої сесії не виніс остаточного рішення щодо законів, які би запровадили певну форму державного страхування здоров'я. Проте, Конґрес прийняв закон щодо шпиталів.

Злучені Держави справедливо пишаються своїми шпиталями, бо деякі з них є чи не кращі в світі. Вони обслуговують величезну кількість людей. Наприклад, в 1946 році до шпиталів прийнято на лікування 15 мільйонів людей, що становить більше як одну десяту населення країни. Проте, багато людей, що недавно намагалися лягти в шпиталь на лікування і не змогли здобути місця, не потребують статистики, щоб довести, що все таки в шпиталях не вистачає місця для всіх, хто потребує шпитального лікування.

Підчас останньої сесії Конґрес ухвалив допомогти цій справі і вирішив подвоїти суму грошей, що була ухвалена в 1946 році за так званим Актом Будівництва Шпиталів

Первісний Акт Будівництва Шпиталів передбачав 75 мільйонів долярів на рік протягом п'яти років, спеціяльно на будівництва шпиталів і клінік побудованих за високими стандартами модерної медичної і хірургічної обслуги. Щоб зібрати ці кошти, стейти і громади повинні віддавати два доляри з місцевих фондів на кожний доляр з федеральних фондів. Після того як цей закон є поліпшений, уряд буде давати щорічно 150 мільйонів долярів. Стейти і громади будуть вносити свою долю на більше ліберальних умовах.

Первісний Акт також передбачав 3 мільйони долярів на плянування шпиталів і на вивчення того, наскільки шпиталі потрібні. Це вивчення показало, що тепер потрібно 900,000 нових ліжок у шпиталях в додаток до мільйона ліжок, що є тепер у шпиталях, не рахуючи державних шпиталів для ветеранів і військових.

Детальне вивчення проблеми шпиталів показує, що в багатьох районах ЗДА (до 40% від яких 3,000 районів) шпиталі аж ніяк не відповідають новітнім медичним вимогам. В інших районах шпиталі можуть забезпечити лише нікчемну частину населення, що потребує шпитального лікування. В багатьох шпиталях нема потрібного медичного устаткування.

Уже за Актом Будівництва Шпиталів побудовано 50 модерних шпиталів, 400 тепер будується, а затверджено до будівництва біля тисячі проєктів шпиталів, клінік та інших медичних установ.

Поліпшений Акт дасть лише біля одної десятої з тих 900,000 ліжок, що дійсно потрібні, але безумовно він є позитивним кроком у доброму напрямі.

Український Народний Союз

III.

Рішальна роля „СВОБОДИ"

В попередніх двох статтях на цьому місці подано коротку історію самих початків української іміґрації в Америці та перших спроб організації українських громад. Все це відбувалося серед найбільш невідрадних обставин. Суспільне життя американських українців почалося вже в перших початках 90-тих років минулого сторіччя та з приїздом деякої кількости греко-католицьких священиків, що в більшості походили зі Закарпаття та майже без вйімку були мадяронами або всім іншим, тільки не вірними дітьми свого народу. Серед цих священиків і на тлі вже кількадесять а опісля кількасот тисячної національно несвідомої й темної маси нашої іміґрації, почалася ще й страшна гризня та розгори між священиками. Головною причиною були в однаковій мірі як важкі обставини так і повна відсутність будь-якого зорганізованого громадянського і культурного життя, зв'язку зі світом і т. д.

Лихові треба було якось зарадити. І власне зтою метою, головно для освіти і морального піднесення темного українського іміґранта, для піднесення його вартости серед чужинців появилася на американському континенті „Свобода". Її почав видавати о. Григорій Грушка, що приїхав до Америки з Галичини в 1890 році. Перше число „Свободи" появилося в Джерзі Сити з датою 15-го вересня 1893 р. Його написав, зредагував, зложив і надрукував о. Грушка, а про перші початки цеї газети він опісля писав сам: „Початки були трудні. Трохи черенок замовлено за грубі гроші в Ню Йорку, але ніхто не знав скільки їх треба, щоб зложити маленьку газетку. Складачів не було. Охочі хлопці вчились і складали, як уміли. До друкарні вожено форми на тачці. Бувало так, що злобний вуличник перевернув тачку, тай бувай здоров з газетою..."

Тій же „Свободі" судилося відіграти рішальну ролю в організації українського життя в Америці та в його дальшому розвитку.

Оснування Українського Народнього Союзу

Ідея об'єднання української іміґрації для спільних змагань до спільної мети та для забезпечення спільних інтересів — лягла в основу Українського Народного Союзу, створеного на тлі найбільш невідрадних обставин. Як уже згадано в попередніх статтях, перші українські піонірі в Америці, що ними були головно кількох свідомих греко-католицьких священників з Галичини, почали творити церковні українські громади. Перше повстало заложене о. Волянським Братство св. о. Миколая в Шенандоа, Па, а за ним інші. В 1892 р. закарпатські угро-руси, разом з галицькими москофілами, основували „Соединеніє греко-католическихъ русскихъ Братствъ", до якого приступило і Братство св. Миколая в Шенандоа та інші, існуючі вже тоді церковні братства галицьких українців. На конвенції Соединения, що відбулася в Скрентоні в 1893 році, український священик з Галичини, о. Іван Констанкевич, що був контрольором, ствердив погану господарку в тій організації і тоді повстала думка створити окрему подібну організацію, що не розбазарювала б робітничих грошей, але яка дбала б про інтереси наших іміґрантів.

Після згаданої конвенції з'їхалися в Джерзі Сіті, в домі о. Грушки, такі священики: о. Констанкевич з Шамокін, Па., о. Обушкевич з Олифант, Па., і о. Амвросій Полянський з Питсбурґу. Вони відбули нараду, однодушним вислідом якої було, що галичанам треба оснувати свою окрему запомогову організацію. Проєкт статуту приготовив о. Полянський, а згадані чотири священики його щераз зредагували та передали о. Грушці до проголошення в „Свободі". У зв'язку з тим появилася в „Свободі" з 1-ого листопада 1893 р. стаття о. Грушки п. з.: „Нам треба народної організації", в якій м. і. пишеться:

„Як для риби є потрібна вода, для птаха крила, як спрагненому вода а голодному хліб, як, накінець, кожному треба повітря, так і для нас, розсіяних тут українців, треба народної організації, то є такого братства, такого всенародного товариства, до якого кожний українець, де б він не був, як далеко він не жив би, повинен до цього братства, до цеї великої української родини, фамілії, належати".

Негайно після того зі Соєдинения виступило Шамокінське Братство св. Кирила і Методія, а за ним теж інші, і тоді практично приступлено до створення рідної запомогової організації. Для цеї цілі скликано на день 22-го лютого 1894 року до Шамокін, Па., перші збори і там основано „Руский Народний Союз". Сталося це в день американського національного свята з нагоди уродин Юрія Вашинґтона, „батька своєї країни", наче символічно заповідаючи подібну ролю і Союзу для української іміґрації в Америці.

Оснування Українського Народного Союзу на цих перших зборах відбулося серед великих, церковних і світських урочистостей. З цеї нагоди відбувся теж величавий концерт, на якому виголошено багато палких промов, а опісля був теж баль. На зібранні були приявні представники американців та литовців і поляків. Були теж і москофіли, хоча їх побут в Союзі не був довгий, бо вони скоро з нього виступили, завдавши йому чимало фінансових втрат. Москофіли початково приступили до Союзу з виразною метою опанувати його, до чого не допустила свідомість перших українських піонірів, які свідомо клали основи під таку організацію, в якій мала бути українська правда, і сила, і воля. Після тих перших зборів „Свобода" писала: „Веселися, Україно Мати, бо твої діти вже не пропали в Америці, бо вони ось наче з гробу встали, пізнались, обнялись, об'єднались і... „Союз" заложили: братня любов, спільна поміч ввіки їх скріпили."

Так і серед таких обставин повстав Український Народний Союз, „батько" українського організованого життя в Америці.

В черговій статті: Перша Конвенція УНСоюзу.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

Чия дитина?

В одній із своїх довніших статтей у „Свободі" („Питання руба") автор цих рядків вказував на брак ініціятиви й цивільної відваги як причину байдужости наших громад в акції спроваджування й приміщування „безспонзорних" скитальців. В статті говориться, що громадяни ладні й складати грошові лепти і нести всяку матеріяльну поміч новоприбулим; що „питання руба" сходиться тільки в тому, чи в даній громаді знайдеться бодай одна відважна одиниця, що започаткувала б діло й попровадила б громаду на благословенну роботу.

Що в таких випадках ініціятиву повинні давати меткіші одиниці з-поміж нової іміграції, це ясне. Їх повинна більше боліти доля своїх учорашних товаришів недолі, а далі, вони не обтяжені всіма тими комплексами фаміліярности, яка не дозволяє людині бути „пророком у власній громаді".

Очевидна річ: де такі люди рушають справу з місця, там мусить бути зрозуміння громади, що вони — які ще самі як слід не влаштувалися — мусять мати беззастережну підтримку і співпрацю всіх свідомих громадян, без погляду на те, чи хтось належить, чи не належить до офіційного рятункового комітету. Не хочемо сказати, що такі ініціятори мають сидіти за столиком і тільки урядувати — але, з другого боку, ніяка людина доброї волі й здорового глузду не стане вимагати, щоб такий новоприбулий ініціятор міг поладнати найважніші справи: піднайти скитальцям працю й мешкання.

На жаль, подекуди справа саме так і мається. Деякі давно-осілі в цій країні громадя-[illegible] цевими умовами (часто і з мовою) ініціяторів серед поля, щоб пошити їх у дурні, інші вважають, що — співпрацюючи з цими людьми — роблять їм особисту ласку, а ще інші просто хотіли б запрягти цих Богу-духа-винуватих людей до своїх „воєн" з ненависними їм особами, чи установами.

Який може бути фінал такої праці і співпраці — не важко згадати. Люди найкращої волі, під тягарем відповідальности за почате діло, опиняються між молотом і ковадлом жалюгідних клік, а коли не можуть видержати і резигнують зі своїх становищ, не тільки мають поганий смак сами, але й десятого наказують не пхати пальців між двері місцевих змагань, у стилі 1900 рр.

Гадаємо, що пора всім нам — без уваги на час нашого приїзду в цю країну — зрозуміти, про яку справу йдеться і всім стануть до співпраці в міру своїх сил. Бо скитальці не є дитиною тієї, чи іншої, групи — тільки цілої нашої спільноти, по цей бік океану.

О. Н.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

БРИДЖПОРТ, КОНН.

Два свята.

Дня 27. листопада м. р. наша українська громада відсвяткувала річницю Листопадового Зриву. Пополудні відправилася панахида в греко-катол. церкві за поляглих героїв, а після панахиди громадяни зібралися в Укр. Нар. Домі. Тут п. Любомир Зелик відчитав реферат, а потім відбулась збірка на допомогу українським інвалідам на скитальщині, яка принесла $34.50. З того на адміністративні видатки видано $5, а $29.50 відіслано до ЗУАДКомітету у Філаделфії. Пожертви зложили: по $2: — А. Глива, І. Шемберко, Т. Красіцкий, М. Галькевич, С. Даценко, Т. Сливінський, А. Червяковська; по $1: М. Мандрона, Д. Постоловський, П. Литвин, В. Сливінський, М. Ращкевич, В. Папроцький, А. Петрашек, В. Венгринович, П. Сливінський, Т. Кучма, М. Ніцак, Г. Валковський, И. Сливінський, Ю. Довбуш, Л. Зелик, Б. Сенів, М. Заяць, Я. Федоренко. Решта дрібними.

Дня 4. грудня м. р. відбулося заходом новоприбулих українських скитальців, свято в честь героїв, що впали під Базаром. Зібралося досить численна громада в Укр. Нар. Домі на Академію, на якій цінний реферат виголосив п. Тарас Сливінський. Відтак наступали: деклямація — О. Бабій, „За Тебе Україно" — рекорда, деклямація „Базар" (етюди) — Ярослав Шумигора, і деклямація „Українка я маленька" — Ліда Бабій. Свято закінчено Українським гимном.

БІНГГЕМПТОН, Н. Й.

Віче в справі допомоги скитальцям.

Старанням Відділів 95, 184 У. Р. С. і Відділів 21-го У. Н. С. та Тов. Українська Громада в Бінгемтон, Н. Й., Відділів 246 — 71 У. Р. С. і української православної парохії в Джонсон Сіти влаштовано тут в Домі Укр. Громади в неділю дня 20-го листопада віче в справі допомоги скитальцям та ЗУАД Комітетові. Представники вище згаданих організацій зійшлися і вибрали тимчасовий Комітет віча, до котрого ввійшли гр. Михайло Гулячок, голова; гр. Іван Руцький, скарбник; гр. Василь Бараник, секретар.

Як головних промовців запрошено на віче: директора ЗУАДКомітету д-ра В. Галана та редактора Народної Волі д-ра Матвія Стахова, і місцевих, вже тут роджених молодих американців українського походження адвокатів Стефана Смита і Івана Середницького, котрі промовляли по англійскги про долю і недолю скитальців по цілому світі.

На віче запрошено також Екзекутивну Секретарку „Американ Сивік Ассосіейшен", за гально відому тут пані Меріон Лій, яка висловила своє признання за їх щиру допомогову акцію. „Американ Сивік Ассосіейшен" це місцева американська організація, котра складається з усіх національностей, дає всякі поради імігрантам щодо набуття горожанських паперів, виготовлення афідевітів і ашурансів, все це безплатно.

Директор ЗУАДКомітету д-р В. Галан представив зібраним конечність допомоги ЗУАДКомітетові в його допомоговій акції.

Опісля забрав слово о. Ф. Лаврик, парох укр. прав. парафії в Джонсон Сіти. Він сказав таке: Події останньої світової війни ставлять нас перед черговим важливим завданням, а саме: що поза межами нашої батьківщини — України — опинилося багато наших людей, котрі в наслідок пануючого там режиму не можуть повертатися до-дому, бо там їх чекає смерть лише за те, що вони люблять свій нарід і землю. Декому припадає щастя дістатися до країни великої демократії — Америки. Приїздять до цієї країни і до нашого міста, з родинами, без засобів до життя, безпомічні, та ніхто інший, а тільки ми повинні їм помогти в першу чергу!

Апель о. Лаврика до присутніх зібраних дати поміч нашим скитальцям та причинитися до всякої можливої матеріяльної помочі в переселенчій акції — був зворушливий й успішний.

Другим головним бесідником був д-р М. Стахів ред. Народної Волі зі Скрентон, який говорив про положення українського народу та наші завдання про те, що значить воля і неволя.

На вічу зібрано $159. Кошти влаштування віча і оголошень $46.50. Комірне для скитальців, що прибули до громади $24. Остало $88.50, які вислано до ЗУАДКомітету в Філаделфії.

Склали пожертви по $10: Михайло Гулячок, Теодор Піндзойла, Лука Смик; Теодор Смик $6; по $5: Фредрік Лі, Михайло Яцак, Теодор Ковач, Николай Карнасевич, Олекса Смик, Василь Захарчук, Василь Войтів, Василь Окрепний, Петро Садовець, Степан Садовець; М. Білас $4; по $3: А. Малевацький, С. Грех, В. Бараник ст., І. Руцький, І. Іванців; по $2: В. Бараник, мол., о. Ф. Лаврик, А. Поточняк, В. Малевацький, Н. Чубіняк, І. Предко, С. Смик, І. Середницький, Н. Тхір; по $1: А. Кулик, Т. Середницький, Е. Гаврилюк, Т. Завада, І. Дальний, Н. Дзюс, Н. Коцан, М. Сташко, А. Руцька, М. Руцька, М. Кость, М. Касприк, І. Мартинів, Т. Стецько, А. Касприк, Ю. Грицик, Ю. Гулячок, Н. Малевацький, А. Хиль, А. Пуфка, О. Яцко, В. Кравецький, Т Р.уцький, М. Галушка, О. Зрада, П. Гой, І. Щербанович, Г. Бакліцький, Н. Періх, К. Дольна, З. Каспрович.

Вічевий Комітет: **М. Гулячок**, голова; **І. Руцький**, скарбник; **В. Бараник**, секретар.

ПОМЕР О. ІВАН ШУХОВСЬКИЙ

Когос, Н. Й. — У понеділок 30 січня помер по довголітній недузі у домі своєї доськи на фармі о. Іван Шуховський, українсько - катол. священик, скінчивши 67 літ життя Похорон відбудеться в пятницю 3. лютого в год. 10 ранку з української церкви св. Петра й Павла. — Небіжчик належав до старшої генерації українських священиків, приїхавши до Америки в 1913 р. Як парох Джанставну, у Пенсилвенії, збудував гарну церкву. Після того був парохом в Когвс, а найдовше в Перт Амбой, Н. Дж., доки недуга пістряка не звалила його з ніг. За молоду брав участь в народній праці. Полишив по собі вдову Стефанію з роду Фолис і три доньки.

ЕСПАНЦІ ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКИХ „ЛЕКЦІЙ"

Мадрид, 26 січня. Еспанська преса тепер в цілости передрукувала заяву державного секретаря Ачесона в справі американської закордонної політики щодо Еспанії, радіючи американським рішенням щодо повного відновлення дипломатичних стосунків, але гостро критикуючи американське становище до еспанського режиму. Консервативний щоденник „Я" в коментарах пише: „Ми не можемо дозволити, щоб нам вічно читали лекції що ми повинні і чого не повинні робити в наших власних справах. Це наше діло і було б багато ліпше з цим погодитися".

ЗВІТ

ЗІ ЖЕРТВ, НАДІСЛАНИХ ДО ЗЛ. У. А. Д. КОМІТЕТУ. (ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1949 Р.

Філаделфія, Па. — З віча ЗУАДКомітет дня 8.21.1949 $249.50; Марія Омелян 5, И. Г. Леснік 5

Честер, Па. — Тов. Т. Шевченка, відділ 156 УНС з віча6-11-1949 $63.

Карнегі, Па. — Тов. „Січ", діл 136 УНС зложив замість квітів на могилу бл. п. М. Мурашка $10.

Сликвилл, Па. — Відділ 126 У. Н. Союзу $19.25.

Вест Нютон, Па. — Стефан Кушкевич $5.

Ню Йорк, Н. Й. — Укр. Молодечий Комітет Метрополітальної Округи Ню Йорку $1,500.

Рачестер, Н. Й. — Укр. Амер. Допомоговий Комітет з каси $200; Відділ 36 УНС 10.

Сиракюз, Н. Й. — Злучений Центральний Комітет на зборах зложив для нових емігрантів $82; Михайло Масляк 5.

Статен Айленд, Н. Й. — А. Телешевська $10.

Ривергед, Л. Аю., Н. Й. — К. Павликовський $5.

Геркімер, Н. Й. — Михайло Баран $5.

Амстердам, Н. Й. — Тов. І. Франка, Відділ 26 УНС $20.

Нюарк, Н. Дж. — Петро Войновський $10.

Раритан, Н. Дж. — Братство Св. А. Михаїла, відділ 332 УН Союзу $25.

Патерсон, Н. Дж. — М. Яблонський $5.

С. Ривер, Н. Дж. — Петро Кавзура $5.

Пасейк, Н. Дж. — В. Стурак $5.

Істон, Мериленд. — Стефан Щуровський $5.

Стевенсвил, Мд. — Евгеній Громич $5.

Іст Моліне, Ілл. — Богдан Бовкун $10.

Шікаго, Ілл. — Василь Бабчак $4.

Сейнт Луіс, Мо. — Жіноче Тов. „Любов" замість квітів на могилу бл. п. М. Мурашка $5.

Мейплвилл, Р. Ай. — Іван Кривуха $10.

Бриджпорт, Конн. — Замість квітів на могилу бл. п. М. Пушкарського $13.60.

Дітройт, Миш. — Петро Блонський $10.

Вашингтон, Д. К. — Олександер Бознюк $20.

Гемонд, Інд. — Укр. Церква Св. Михаїла з традиційного обіду парохіяльного $61.

По $3.00: М. Гайдак, Д. Гусак, Богдан Юрків.

По $2.00: К. Баітсон, И. В. Лоренц, М. Івасишин, М. Вовнянка, Т. Кравчук, Анна Панасук, І. Войтовський, М. Сокол, П. Вербяний, Х. Хлиста, І. Мастелло, М. Шапанський, П. Калинич, К. Паламар, И. Коц, В. Задойко, Т. Шавалюк, О. Змага.

По $1.00: М. Дерих, И. Рогач, Анна Ганас, А. Бардашевський, Марія Родик, Р. Ситник, И. В. Лоренц, И. Парабанюк, Марія Дицьо, Марія Сисин, П. Любчик, М. Прибельський, В. Шабатура, Т. Подівада, Г. Федоришин, Т. Наконечний, Н.Н., М. Люсота, Я. Терещук, Н.Н., П. Ленчук, А. Уліцкий, Д. Ольшевський, А. Гривняк, П. Ропіцький, Софія Пшевична, Анна Старищак, І. Рудницький, Тамара Стеценко; М. О. Малюк, П. Ропіцкий, Л. Фединяк, Д. Льоренц, М. Кмет, Д. Кошіль, М. Балаш, Н. Данилюк, І. Воробець, Юлія Машталь, М. Галлянт, Скубік, І. Бойко, Марія Мельник, Софія Масловська, Т. Комар, І. Козар, Е. Совірка, Х. Мацько, Н. Давискиба, О. Мізюк, М. Сидорак, С. П. Боднар, М. Чубатий, П. Бородієвич, Г. Кравець, М. Кошук, Г. Шраб, М. Яськів, Б. Курило, С. Мартинович, І. Романчук, Марія Матковська, Г. Чучман, Б. Калавур, Анастазія Бойко.

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. BOX 1661, PHILA. 5, PA.

Нові імігранти

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету кораблем „Дженерал Говзе" до порту в Ню Йорку дня 1-го лютого:

Андрушків Ярослав, Ольга, Ярослава; Байко Андрій, Софія, Марія; Берегулька Станислав, Зенона, Лідія; Христина; Дзюбінський Романа, Ераст; Федоряка Панас, Анастазія, Мирон, Ярослава; Гаврик Михайло, Олена, Ярослав, Галина; Гінчак Петро, Катерина; Гнатюк Йосафат; Гайворонський Дмитро, Герта; Грицик Павло; Яськів Іван; Коцюбка Софія; Коваль Олександер, Матрона, Марія, Степанія; Коваль Володимир, Дарія, Любомир, Степан, Юрій; Кравців Олена; Кутщинський Роман; Кузик Меланія, Юрій, Романа; Легка Олена, Кузьма, Галина, Алла; Левінська Варвара, Микола, Ірина; Левкович Степан; Луценко Юліян, Юліян, Одарка; Муха Іван; Нагла Віктор, Серафина, Ірина, Луця; Олійник Євдокія, Андрій, Марія; Панасенко Степан, Дарія; Панасенко Василь, Параска, Лідія, Віктор, Микола, Володимир; Романяк Володислав, Ольга; Скорс Микола, Луїса, Самара; Сольчаник Марія, Андрій, Лідія; Тесленко Наталка; Тенецко Михайло, Анна; Тесленко Іван, Прися; Валіунас Вінкас, Волерія, Віргіліус, Рімгаудас; Варгулич Юрій; Хоршайло Афтанасій, Анастасія; Романів Максим, Софія; Хорошайло Василь; Гуня Дмитро; Плешкан Михайло; Вассіян Юліян; Волканич Василь; Чубак Михайло, Розалія, Юлія, Михайло; Івашко Степан, Катерина, Роман; Савчук Анна, Лідія; Станкевський Микола, Наталія, Олександер, Зоя, Марія; Строїш Дмитро, Ірина, Степанія; Голубницький Сергій, Лідія, Олександер; Дац Григорій, Катерина, Юрій; Дяченко Олекс., Надія; Екштайн Мичислав, Емілія, Рената, Ізабелла; Барабаш Дмитро, Магдалина, Софія; Богдан Боронислав; Бурак Мирон, Марта; Цілик Данило, Федора, Михайло; Черняк Михайло, Катерина; Долінський Леонія, Любов, Лідія; Дудус Онуфрій, Параска, Анна, Анна; Флонц Катерина, Микола; Гесса Петро, Катерина на Сланк; Грищук Володимир, Пазя, Еріка; Грищук Олександер, Іванна, Юрій; Куліш Степан, Степанія, Петро Михайло, Богдан, Софія; Мотенко Іван, Євдокія, Володимир; Нагірняк Василь, Валентина; Неміровський Яків, Олександер; Пипський Микола; Шраменко Роман, Ірина, Андрій; Ткач Іван, Маріян, Леонія; Вірт Іван, Катерина, Петро; Орел Тарас; Шапран Іван.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

БРУКЛИН, Н. Й. — Місячні збори Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 158, відбудуться в пятницю, 3. лютого, в год. 8. ввечір, У. Н. Домі, 216 Гренд ул. Проситься членів прийти, бо є важні справи до полагодження, як рівнож буде вибір делегатів на конвенцію УНС. — Уряд.

МЕНВІЛ, Р. АЙ. — Звичайні місячні збори Тов. ім. М. Драгоманова, від. 181, відбудуться в неділю, 5. лютого, в годині 2. пополудні. Просимо всіх членів і членкиь прийти на означений час, бо будуть важні справи до полагодження і6 уде вибір делегата на конвенцію УНС. — Уряд.

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую своїх знайомих, котрі разом перебували в Німеччині у таборі Regensburg під американською зоною і виїхали до Америки в 1949 р.: ЗАЛІЗКО АЛЛА і ДИКИН ЮРІЯ. Прошу відписати на адресу:
A. BENOWSKYJ
c/o Mr. Meade
The Plains, Va.

Пошукую дочку ПЕТРА ТАНЦЯК, АННУ зам. РЕЙМАН, що виїхала з Німеччини в липні 1949 р. Має перебувати в околиці Ню Йорку. Хто про неї знає, або вона сама, голоситись:
KOMARECKYJ MYCHAJLO
190 Washington St., Jersey City, N. J.

ПОДЯКА

Отсею дорогою складаю щиросердечну подяку Філ. З.У.Д.К. на французькій зоні в Німеччині на руки д-ра Кальби і його співробітників за жертвенну працю при допомозі виїзду до U.S.A. і всі добродійства вчинені нам всім і мені на скитальщині. Дякую також п. А. Яцьківському, котрий підписав для мене запоруку.

Рівночасно дякую за моральну і матеріяльну допомогу тут в Америці моїм приятелям і друзям. Зокрема ж. Ткачовичам, котрі спровадили з Німеччини багато родин і опікувалися в перших днях не тільки мною. п. Кас. Добрянським, п. М. Сімкові, п. Н. Добрянським, п. Г. Добрянським, П. Пасічникам, п. Кучмові і всім іншим.

Нехай Всевишній заплатить Вам!

Тарас Сімків.

ТАРЗАН, ч. 2270. Тарзан готовий.

Коли Зі й Гор, серед дикого усміху пішли по смертельний лік...

...якась рука звявилася перед дверми засумованого малпочоловіка.

„Швидко! Зажий дві пігулки з протиліком, заки вони повернуться" — радив Фил.

Ледви Тарзан мав час проглигнути пігулки і сховати пуделко, як двері отворилися.